

Рашко

И Малчева е тамъ. Видѣхъ я.

Г-жа Антонина

Е, то голѣма работа.

Павлина

Утре заминаваме! Утре!

Рашко (ходи)

А ний искахме да ставаме банкерски чиновници, съ шмекерии да печелимъ, да обираме хората. Не тъй не, а работа трѣбва. Трудъ! Трудъ! Трудъ! Тамъ е спасението! (Дохожда до прозореца и поглежда навънъ). Ето Борисъ иде...

Павлина

Той е поканенъ...

Рашко

Борисъ... Нашия Борисъ... Славния ни Борисъ...

Борисъ

О, вий сте се събрали! Но защо ставате? Седнете, седнете! (Всички чакатъ почтително, докато седне Борисъ, следъ това сѣдатъ и тѣ). Бай Рашко, ти нѣщо говорѣше... Какво разправяшъ?